

UCHWAŁA NR XXXVI/462/2009

RADY MIEJSKIEJ W GUBINIE

z dnia 30 października 2009 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność burmistrza

Na podstawie art.15 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz.1591 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz.1071 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. W wyniku rozpoznania skargi p. M.I. z dnia 29 czerwca 2009r. na bezczynność organu I instancji rozpatrywanej ponownie po stwierdzeniu rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewody Lubuskiego uchwały Rady Miejskiej w Gubinie Nr XXXIV/443/2009 z dnia 27 sierpnia 2009r. w sprawie skargi na działalność burmistrza, skargę uznaje się za niezasadną z powodów wymienionych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się przewodniczącemu rady.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Ustalono następujący stan faktyczny. 29 czerwca 2009r. p. M.I. złożył skargę do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze na beczynność organu I instancji. Skarżący podnosił, że Burmistrz nie podejmuje żadnych działań w celu ostatecznego zakończenia sprawy i skutecznie blokuje jego konta bankowe. Jedynie z posiadanych nieoficjalnych informacji skarżący dowiedział się, że komornik przekazał "jakieś środki" finansowe na konto Urzędu Miejskiego tytułem podatku od nieruchomości, ale nie wie jakie są to kwoty. Pismem z dnia 3 sierpnia 2009r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze przekazało skargę do rozpatrzenia Radzie Miejskiej jako organowi rzeczowo właściwemu. Uchwałą Nr XXXVI/443/2009 z dnia 27 sierpnia 2009r. Rada uznała skargę za niezasadną. Rozstrzygnięciem nadzorczym NK.I.D.Kon.0911-3-33/09 z 2 października 2009r. Wojewoda stwierdził nieważność wyżej wymienionej uchwały z tego powodu, że uchwała zawierała zbyt lakoniczne uzasadnienie. Według opinii organu nadzoru uzasadnienie winno stanowić odrębną część uchwały z przytoczeniem odpowiednich przepisów prawa. W wyniku ponownego rozpatrzenia skargi Rada uznaje ją za niezasadną z następujących powodów: organ podatkowy decyzją z dnia 14 marca 2007r. ustalił dla p. M.i M. I. wymiar podatku od nieruchomości za rok 2007. Decyzja stała się ostateczna. Strona nie złożyła odwołania w przepisowym terminie, nie wniosła także o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania ani o wznowienie postępowania. Pomimo doręczonego upomnienia nie zapłaciła zaległego podatku. W tym stanie rzeczy organ podatkowy na podstawie art. 15 ust.1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005r. Nr 229, poz.1954 z późn. zm.) skierował tytuł wykonawczy do egzekucji. Zasadność wszczęcia egzekucji nie budzi wątpliwości. Działanie Burmistrza w tym zakresie Rada uznaje za prawidłowe. Brak jest podstaw prawnych do wycofania tytułu wykonawczego, którego dotyczy skarga, ponieważ art.60 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz.1591 z późn. zm.) nakłada na Burmistrza odpowiedzialność za prawidłową gospodarkę finansową Gminy. Zaniechanie w ściąganiu należności Gminy stanowiłoby naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Przedmiotem skargi p.M.I. jest również wymiar podatku od nieruchomości za 2008r. 30 stycznia 2008r. organ ustalił wymiar podatku za 2008r. Decyzja stała się ostateczna. W trakcie roku podatkowego 2008 nastąpiła zmiana zakresu własności nieruchomości będącej przedmiotem opodatkowania. Organ podatkowy w związku z tym faktem wydał kolejną decyzję, która na skutek odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego została uchylona. Kolejna wydana decyzja w przedmiotowej sprawie jest w toku postępowania odwoławczego. Wobec takiego stanu rzeczy nie można obciążać Burmistrza odpowiedzialnością za brak działań w celu ostatecznego zakończenia sprawy. Podnoszone w skardze zarzuty dotyczące blokowania konta bankowego strony i braku informacji jakie są to kwoty i w jaki sposób zostały zarachowane, nie dotyczą działań Burmistrza i nie mogą być rozstrzygane przez Radę. Do zadań Rady nie należy bowiem rozpatrywanie skarg na postępowanie organu wykonującego egzekucję, ponieważ wykracza to poza kompetencje kontrolne rady gminy określone w art.15 ustawy o samorządzie gminnym.